

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง อักษรนำ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนก แสนสุขใจ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อักษรนำ (๒)
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรนำ

พยัญชนะที่วางไว้ข้างหน้าตัวอื่นแล้วทำให้พยัญชนะตัวที่ตามมามีเสียงวรรณยุกต์เหมือนตัวนำ ออกเสียงได้ ๒ แบบ คือ ออกเสียงพยางค์เดียว และออกเสียง ๒ พยางค์

๑. อักษรนำที่ออกเสียงพยางค์เดียว

คำที่มี ห นำ พยัญชนะตัวหลัง ง ญ น ม ย ร ล ว เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ ห เช่น หมอ หนา หนักหนา เหยียดหยาม หล้า หงาย หยากไย หงอยเหงา หลวง หรุหรา หวาน หลงไหล หวดหวิด

คำที่มี อ นำ พยัญชนะตัวหลัง ย เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ อ มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

๒. อักษรนำออกเสียงสองพยางค์

อักษรสูงนำตัวเดียว นำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ย ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง เช่น สนุก สนาน สมาน สม่ัคร ขยะ ขยับ ฝรั่ง ฉลาด ผลิต สลบ

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน

สนุก อ่านว่า สะ-หนุก

ขยับ อ่านว่า ขะ-หยับ

ขยะ อ่านว่า ขะ-หยะ

อักษรกลางนำตัวเดียว นำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง เช่น องุ่น ตนุ จมูก จรวด อร่อย ตลาด ตวัด จริต

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน

องุ่น อ่านว่า อะ-หงุ่น

ตนุ อ่านว่า ตะ-หนุ

อร่อย อ่านว่า อะ-หร่อย